Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Olga Boțan
Dosarul nr. 2r-512/26
(2-25180440-02-2r-11032026)

D E C I Z I E

18 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț şi Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către Georgeta Donos,

împotriva încheierilor Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 ianuarie 2026, prin care nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată și din 16 februarie 2026, prin care s-a restituit cererea de chemare în judecată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Georgeta Donos către S.A. „Termoelectrica" cu privire la recalcularea plăților,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 29 decembrie 2025 Georgeta Donos s-a adresat cu cererea de chemare în judecată către S.A. „Termoelectrica" cu privire la recalcularea plăților.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 ianuarie 2026 s-a dispus a nu da curs cererii de chemare în judecată, comunicându-se reclamantului despre necesitatea lichidării neajunsurilor cererii de chemare în judecată, acordându-i pentru aceasta termenul de 10 zile de la data comunicării prezentei încheieri, şi anume, pentru prezentarea dovezii achitării taxei de stat în sumă de 500 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 lei, în original, precum și concretizarea pretențiilor, fiind explicat faptul că, în caz contrar cererea de chemare în judecată va fi considerată ca nedepusă şi restituită.

Ulterior, la data de 19 ianuarie 2026, Georgeta Donos a depus o cerere prin care a solicitat scutirea parțială de la plata taxei de timbru și punerea pe rol a cauzei, invocând situația sa materială și necesitatea examinării în fond a acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 ianuarie 2026, instanța a respins solicitarea privind scutirea de la plata taxei de timbru, a constatat neînlăturarea integrală a neajunsurilor indicate anterior și a dispus a nu da curs cererii de chemare în judecată depuse de Donos Evlampie în interesele Georgetei Donos împotriva S.A. „Termoelectrica" cu privire la recalcularea plăților. În același timp, instanța a comunicat reclamantei necesitatea ajustării cererii de chemare în judecată în corespundere cu rigorile art. 166–167 CPC, cu prezentarea dovezii achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în original, precum și concretizarea pretențiilor formulate.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 16 februarie 2026, s-a restituit cererea de chemare în judecată înaintată de către Georgeta Donos către S.A. „Termoelectrica” cu privire la recalcularea plăților. S-a remis Georgetei Donos copia încheierii în cauză şi cererea cu toate anexele. S-a explicat Georgetei Donos că, restituirea cererii nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiaşi reclamant, cu aceeaşi acţiune, împotriva aceluiaşi pârât, cu acelaşi obiect şi aceleaşi temeiuri dacă, reclamantul a lichidat încălcările.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 25 februarie 2026 Georgeta Donos a declarat recurs împotriva încheierilor Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 ianuarie 2026 și din 16 februarie 2026, solicitând admiterea cererii de recurs și casarea încheierilor contestate.

Argumentele recurentului:

În motivarea recursului, recurenta a indicat că încheierea contestată este neîntemeiată și adoptată cu aplicarea eronată a normelor de procedură civilă.

Astfel, recurenta a susținut că solicitarea instanței privind prezentarea dovezii achitării taxei de timbru în original, în cuantum de 200 lei, este nejustificată și excesiv formalistă. În acest sens, a arătat că însăși instanța de fond a constatat, prin încheierea contestată, existența pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a cauzei civile nr. 2-24023091-12-2-28022024-1, la cererea de chemare în judecată înaintată de Donos Evlampie, în interesele lui Donos Georgeta către S.A. „Termoelectrica” privind anularea actelor, documentelor de plată, a contractului nr. 23 din 2 mai 2017 și efectuarea recalculului, context în care taxa de timbru în sumă de 200 lei fusese deja achitată.

Recurenta a menționat că, prin cererea din 19 ianuarie 2026 nr. 05/1-1.1-945, a informat instanța că o copie a ordinului de plată din 9 martie 2024 a fost anexată inclusiv la noua cerere de chemare în judecată din 29 decembrie 2025 nr. 04/1.1.1.-39307.

Totodată, recurenta a invocat că, în eventualitatea în care instanța ar fi apreciat necesară achitarea unei noi taxe de timbru, aceasta a solicitat, în temeiul art. 85 alin. (4) CPC, scutirea reclamantei de la plata taxei de timbru, motivând că beneficiază de o pensie în cuantum de 4170 lei. Potrivit recurentei, această cerere nu a fost examinată de instanță, astfel încât reclamantei nu-i poate fi imputată culpa pentru neachitarea taxei de timbru.

De asemenea, recurenta a criticat solicitarea instanței privind precizarea pretenției „în sensul indicării perioadei pentru care aceasta s-a format, precum și anexarea descifrării acesteia cu reflectarea situației actuale privind eventualele achitări la data depunerii acțiunii”.

În acest sens, recurenta a susținut că la dosar au fost anexate toate facturile relevante privind sumele impuse spre plată, iar obligația efectuării unei „descifrări” suplimentare a acestor sume nu poate reveni reclamantei. Totodată, a arătat că în cererea de chemare în judecată și în poziția depusă la 19 ianuarie 2026 a fost indicat expres faptul că, din momentul introducerii acțiunii, reclamanta nu a efectuat plăți, iar diferențele dintre sumele calculate și cele impuse spre plată pentru sezonul de încălzire 2023-2024 se datorează compensărilor acordate de la bugetul de stat.

Recurenta a mai invocat, că referirea instanței la obligația reclamantei de a manifesta un comportament de bună-credință și de a informa instanța despre o eventuală schimbare a adresei sau de a se interesa despre primirea ori neprimirea cererii de chemare în judecată este lipsită de relevanță pentru obiectul litigiului, întrucât cauza nu vizează aspecte legate de comunicarea actelor procedurale.

Totodată, recurenta a susținut că argumentele expuse detaliat în poziția din 19 ianuarie 2026 referitoare la încheierea din 13 ianuarie 2026 nu au fost examinate efectiv de instanță și au fost ignorate la pronunțarea încheierii din 16 februarie 2026.

Recurenta a indicat că nu îi este cunoscută existența unei pretinse încheieri din 25 ianuarie 2026, la care instanța face referire în actul contestat. În acest context, a arătat că, prin demersul din 25 februarie 2026, a solicitat remiterea unei copii a respectivei încheieri, însă demersul a rămas fără răspuns.

De asemenea, recurenta a invocat că nu i-a fost asigurată posibilitatea efectivă de a lua cunoștință de materialele dosarului, ceea ce, în opinia sa, constituie o încălcare a dreptului la apărare și a principiului contradictorialității.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul Civil a constatat că, încheierea recurată a fost emisă la 16 februarie 2026, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 2 martie 2026. Astfel, Colegiul conchide că recursul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Potrivit prevederilor art.27 alin.(1) CPC, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În conformitate cu art. 171 alin. (1) Cod de procedură civilă, după ce constată că cererea a fost depusă în judecată fără a se respecta condiţiile art. 166 şi 167 alin.(1) lit. a), b), c) şi e), judecătorul emite, în cel mult 5 zile de la repartizarea cererii, o încheiere pentru a nu se da

curs cererii, comunicând persoanei care a depus cererea acest fapt de încălcare şi acordîndu-i un termen rezonabil pentru lichidarea neajunsurilor.

Din materialele cauzei, Colegiul reține că, la data de 29 decembrie 2025, Georgeta Donos s-a adresat în judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva S.A. „Termoelectrica”, solicitând recalcularea plăților aferente serviciilor prestate.

În urma verificării cererii și a actelor anexate, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 ianuarie 2026, instanța de fond a dispus a nu da curs cererii de chemare în judecată, reținând existența unor neajunsuri de ordin procedural care împiedicau examinarea acesteia. În acest sens, instanța a acordat reclamantei un termen de 10 zile de la data comunicării încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor, respectiv prezentarea dovezii achitării taxei de stat în sumă de 500 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 lei, în original, precum și concretizarea pretențiilor formulate în cerere. Totodată, instanța a explicat în mod expres consecințele neexecutării dispozițiilor indicate, inclusiv posibilitatea ca cererea să fie considerată ca nedepusă și restituită.

Ulterior, la data de 19 ianuarie 2026, Georgeta Donos a depus o cerere, prin care a solicitat scutirea parțială de la plata taxei de timbru și punerea pe rol a cauzei, invocând situația sa materială.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 ianuarie 2026, instanța a respins solicitarea privind scutirea de la plata taxei de timbru, a constatat neînlăturarea integrală a neajunsurilor indicate anterior și a dispus a nu da curs cererii de chemare în judecată depuse de Donos Evlampie, în interesele Georgetei Donos împotriva S.A. „Termoelectrica” cu privire la recalcularea plăților. În același timp, instanța a comunicat reclamanților necesitatea ajustării cererii de chemare în judecată în corespundere cu rigorile art. 166–167 CPC, cu prezentarea dovezii achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în original, precum și concretizarea pretențiilor formulate. Totodată, instanța a explicat că, în cazul neînlăturării neajunsurilor în termenul acordat, cererea de chemare în judecată va fi considerată ca nedepusă și restituită împreună cu actele anexate.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 februarie 2026, instanța a restituit cererea de chemare în judecată depusă de Georgeta Donos împotriva S.A. „Termoelectrica”, constatând că reclamanta nu a înlăturat în termenul acordat neajunsurile indicate în încheierea din 13 ianuarie 2026. Totodată, instanța a remis reclamantei copia încheierii, cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, explicând în mod clar că restituirea cererii nu împiedică adresarea repetată în judecată după conformarea acesteia cerințelor legale.

Colegiul apreciază că soluția instanței de fond este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea dispozițiilor procedurale incidente și în limitele competenței conferite de Codul de procedură civilă.

În acest sens, Colegiul reține că etapa verificării regularității cererii de chemare în judecată are ca scop asigurarea respectării cerințelor imperative privind forma și conținutul actului de sesizare a instanței, precum și existența dovezilor care confirmă îndeplinirea obligațiilor procedurale prealabile, inclusiv achitarea taxelor judiciare stabilite de lege.

Or, obligația de a achita taxa de stat și taxa de timbru și de a prezenta dovada corespunzătoare în original constituie o condiție legală de sesizare a instanței, fără de care nu poate fi declanșată procedura de examinare a fondului cauzei.

Colegiul subliniază, că solicitarea instanței privind prezentarea dovezii achitării taxei de timbru în original nu reprezintă o formalitate excesivă, ci o măsură legitimă de verificare a realității și unicității plății, având în vedere necesitatea excluderii oricărei incertitudini cu privire la îndeplinirea obligației fiscale aferente sesizării instanței.

În speță, deși reclamanta a invocat formularea unei cereri de scutire parțială de la plata taxei de timbru, instanța de fond a examinat această solicitare și a respins-o în mod motivat, reținând că nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea facilității solicitate. Prin urmare, simpla reiterare a aceleiași solicitări nu era de natură să suspende obligația de conformare la exigențele stabilite prin încheierea judecătorească.

De asemenea, Colegiul reține că indicarea obligației de concretizare a pretențiilor și de ajustare a cererii în conformitate cu art. 166–167 CPC este justificată de necesitatea stabilirii clare a obiectului litigiului, a temeiurilor de fapt și a limitelor învestirii instanței, elemente indispensabile pentru desfășurarea unui proces echitabil.

Colegiul mai reține că instanța de fond a acordat reclamantei un termen rezonabil pentru înlăturarea neajunsurilor, explicând în mod expres consecințele neconformării, respectiv considerarea cererii ca nedepusă și restituirea acesteia.

În aceste condiții, nu poate fi reținută critica privind pretinsa încălcare a dreptului de acces la justiție, întrucât reclamanta nu a fost privată de acest drept, ci doar obligată să respecte condițiile legale prevăzute pentru sesizarea instanței, având în continuare posibilitatea de a depune o nouă cerere de chemare în judecată după conformarea la cerințele indicate.

Colegiul observă că, deși recurenta a invocat existența unei plăți anterioare a taxei de timbru în alt dosar, precum și anexarea unei copii a ordinului de plată din 9 martie 2024, aceste susțineri nu sunt de natură să înlăture obligația de conformare la cerința expres stabilită de instanță în cauza dedusă judecății, întrucât fiecare cerere de chemare în judecată trebuie să îndeplinească individual condițiile prevăzute de lege la momentul depunerii sale.

În plus, simpla referire la existența unei plăți anterioare nu substituie obligația de a prezenta dovada actualizată și verificabilă a achitării taxei aferente cauzei concrete, în lipsa căreia instanța nu poate constata cu certitudine îndeplinirea condiției legale de sesizare.

Totodată, susținerile recurentei privind existența unei încheieri necunoscute din 26 ianuarie 2026 și pretinsa imposibilitate de acces la materialele dosarului nu pot fi acceptate, întrucât nu sunt susținute de probe obiective care să confirme o eventuală încălcare procedurală de către instanță. Din contra, din actele dosarului rezultă că reclamanta a fost informată despre neajunsurile constatate și despre obligația de a le înlătura într-un termen determinat.

Colegiul reiterează că măsura restituirii cererii de chemare în judecată este o consecință procedurală expres prevăzută de lege, aplicabilă în situația neîndeplinirii obligațiilor stabilite de instanță în etapa verificării regularității cererii, și nu constituie o sancțiune arbitrară sau disproporționată.

Mai mult, această măsură nu afectează în mod definitiv dreptul de acces la justiție, întrucât reclamanta păstrează posibilitatea de a depune o nouă cerere de chemare în judecată, cu respectarea cerințelor legale, ceea ce exclude caracterul ireversibil al ingerinței invocate.

În aceste circumstanțe, Colegiul concluzionează că instanța de fond a aplicat corect normele de drept material și procesual incidente, iar argumentele invocate în recurs nu sunt de natură să răstoarne legalitatea și temeinicia încheierii contestate.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierilor contestate şi care ar duce la casarea acestora, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat şi de a menține încheierile Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 ianuarie 2026 și din 16 februarie 2026.

Reieșind din cele relatate și în conformitate cu prevederile art. art. 427 lit. a) și 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Georgeta Donos.

Se mențin încheierile Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 ianuarie 2026, prin care nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată și din 16 februarie 2026, prin care s-a restituit cererea de chemare în judecată înaintată de Georgeta Donos către S.A. „Termoelectrica" cu privire la recalcularea plăților.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Diana Corlăteanu